

[Korsgaard.]

det eneste Grundlag for Erstatning Koncessionsretten — ja, Afviklingen har fundet Sted paa det Grundlag, at Enken, som jeg formoder ikke mere er helt ung, faar 1 800 Kr. om Aaret, saa længe hun lever, men hvad da med den anden Part, Forretningsføreren, om jeg saa maa kalde ham? Han faar jo et meget, meget større Beløb. For det første er der det ejendommelige, at samtidig med, at man med haard Haand gaar imod Statsbanernes Embedsmænd og afskediger 65-aarige, indlader man sig i samme Nu paa til dette Foretagende at engagere en Mand, som skal have, saa vidt jeg ved, 12 000 Kr. om Aaret. Det forekommer mig, at naar Staten staar overfor at skulle afskedige i øvrigt brugelige Kræfter, skulde det være besynderligt, om Staten ikke indenfor disse mange skulde have en Mand, der egnede sig til at føre et saadant Foretagende videre, og jeg tør, efter det Kendskab, jeg har til Lederen af denne Rejselisteudgivelse, paastaa, at forretningsmæssig Hensynsfuldhed kender den Mand ikke til at tage, saa jeg er fuldkommen sikker paa, at man overmaade let maatte have kunnet finde en Mand, som var lige saa egnet til at føre dette Rejselisteforetagende videre som den Mand, man har engageret til denne høje Løn, samtidig med, at man dels afskaffer de Fortjenester, Assistenten ved Statsbanerne har haft ved at sælge Køreplaner, og dels afskediger Folk, fordi man savner Arbejde til dem.

Altsaa: den paagældende faar 12 000 Kr. aarlig i 4—5 Aar, og saa, som det ærede Medlem Hr. Pinholt allerede har nævnt, efter den Tid, hvor han overhovedet ikke mere præsterer Arbejde, hvad faar han saa som Løn for, at Staten ophæver denne Koncession? Han faar 8 000 Kr., saa længe han lever. Deroverfor faar Enken, som formentlig i hvert Fald maa eje mindst Halvdelen af Koncessionen, 1 800 Kr. Disse to Tal synes jeg, der er Grund til at stille op overfor hinanden. Føjes dertil, at Kontorchefen formentlig er yngre end Enken, vil det ses, at Forholdet er endnu grellere. Men det er jo slet ikke Slut hermed, for skulde Kontorchefen dø for sin Hustru, saa faar Hustruen 4 000 Kr. aarlig, saa længe hun lever, jævnfør, at Koncessionsindehaveren, i hvert Fald den oprindelige Enekoncessionshaver, faar 1 800 Kr. Vi kan gaa et Led længere. Dør Forældrene før deres Barn, faar Barnet 2 000 Kr., saa længe Barnet lever. Det er i hvert Tilfælde andet Led, og deroverfor staar den oprindelige Indehaver, som faar 1 800 Kr.

Er det ikke et besynderligt Forhold? Jeg kan ikke se andet, og jeg gentager, som jeg begyndte med, at det ærede Medlem Hr. Pinholt kan være ganske rolig for, at denne Situation kunde ikke være kommet til Drøftelse under en konservativ Regering.

Jeg vender mig derefter til ogsaa for saa vidt et Spørgsmaal af ikke saa særdeles stor økonomisk Interesse, et Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Pinholt har været inde paa, hvorfor jeg kan gøre det kort. Staten købte paa et vist Tidspunkt 5 Mill. Kr. Telefonaktier. Det kan man læse i Bladene, men hvor kan man ellers læse det? Jeg gaar ud fra, at Ministeriet har haft Ret til at gøre det, men det forekommer mig dog, at en Handel, der drejer sig om over 5 Mill. Kr., burde fremgaa tydeligt og klart af de Dokumenter, som Rigsdagens Medlemmer i Almindelighed og Finansudvalgets Medlemmer i Særdeleshed faar udleveret. Jeg maa paastaa, at der skal ikke saa ringe Graven i Dybden til for at finde ud af, hvor egentlig disse 5 Mill. Kr. er posteret, men naturligvis, naar man ved, at de skal være der, saa lykkes det jo ogsaa efterhaanden at finde ud af, hvor de er, og de findes altsaa paa § 3. Der staar der en Indtægt paa 1 Mill. Kr. Vil man nu have at vide, hvorfra denne Indtægt stammer, henvises der til Anmærkningerne, og dér vil man saa kunne finde, paa Side 193, at denne Million er naaet ved „Salg af Effekter“. Er det nu ikke en højst komisk Betegnelse? Det var jo ikke synderlig længere at skrive „Salg af 5 Mill. Kr. Telefonaktier“ end at skrive Ordene „Salg af Effekter“. Kan der være anden fornøftig Mening i at skrive paa denne Maade end den, at man egentlig ikke har ønsket at oplyse om, hvad det var, der foregik? Jeg kan ikke se det.

Salget foregaar i øvrigt paa den Maade, at Finansministeriet køber disse Aktier og sælger dem til Postvæsenet. Altsaa, et Led af Statsadministrationen køber Aktier til Kurs 105 og sælger dem til et andet Led til Kurs 125. Det minder mig i ikke ringe Grad om de Plumske Selskaber. De havde det ogsaa med, at det ene Selskab købte til een Kurs, men solgte det købte skyndsomst til et andet, hvorved der opstod en meget betydelig Avance. Nu tror jeg saamænd gerne, at Aktierne er 125 værd. (*Afbrydelse:* 128). Jeg siger, jeg tror gerne, de er 125 værd, for det er dertil, de er opført, men det er jo en Sag for sig. Men den Maade, hvorpaa man er gaaet frem, finder jeg højst besynderlig, og som det ærede Medlem Hr. Pinholt allerede har udtalt, at postere denne Millionindtægt som en Driftsindtægt, ja,